

ЈАСИЧ

Лист ученика основних школа општине Бор

Година XVI • Септембар 1984. • Примерак бесплатан



ПОНОВО ЗАЈЕДНО



Догађаји

ВЕСЕЛИ ПРИЈАТЕЉИ И САРАДНИЦИ,

У овој (календарској) години навршава се петнаест година од како излази наш школски пионирски лист. Ово је 125. број „Јасмина“. Дакле, још један наш мали јубилеј. Драго нам је што овај број посвећујемо почетку нове школске године и четвртог походу пионира „Стама слободе 84“.

Не знамо јесте ли нас очекивали, али ми вам се већ одавно надамо. Лепо смо се одморили, па да сад кренемо на нову пловидбу. Ипак, да се одмах договоримо: између читалаца и сарадника „Јасмина“ нема никакве разлике. Сви читаоци могу да буду сарадници. Потребно је само да нам доставите све што лепо напишете или нацртате, да нам јавите шта има у вашој школи.

У радовима које добијамо врло често препознајемо стихове и реченице наших познатих писаца. То позајмљивање може да буде и случајно, али вас молимо: редакцији достављајте само радове који су искључиво ваши, оригинални! Зато је добро да свој рад најпре покажете свом наставнику српскохрватског језика да вам он исправи правописне и граматичке грешке.

Радове о годишњим добрима и празницима треба да нам достављате много ра-

није, а не пред сам празник, или, чак, после празника.

Ваш рукопис мора да буде беспрекорно читак, изразито нечитке рукописе и не читамо, већ бацамо у кош.



Беба Валчић (VIII, „Б. Радичевић“):
ЗДРАВО ШКОЛО

Пишите нам и како вам се свиђа „Јасмин“. Шта у њему није добро, шта бисте мењали, а шта вам се посебно допада? Иако нисте уредници „Јасмина“, „Јасмин“ је ваш!

Добро нам дошли на срећан рад!

Редакција

ГЛАВНИ УРЕДНИК
Ненад Кулачич, VIII

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК
Владимир Стоилковић, проф.



УРЕДНИЦИ

Весна Минчев, VIII
Наташа Бајчетић, VIII
Наташа Благојевић, VII
Мирјана Иковић, VIII
Виолета Трајковић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Излази једанпут месечно у току школске године уз финансијску помоћ самоуправних интересних заједница за основно образовање, информисање, културу и Општинске самоуправне интересне заједнице запошљавања * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректура и остале послове око издавања листа обавља Редакциони одбор ученика: Наташа Петровић (VII, „Бук Караџић“), Габријела Спасић (VIII), Јелена Савић (VIII), Весна Савић (VII, Пета основна школа), Ивана Игов (VII), Јелена Радовановић (VI, „3. октобар“), Рената Коначевић (VIII), Александар Нешић (VIII, „29. новембар“), Александар Обрадовић (VI, „Бранко Радичевић“), Александар Стојановић (IV, „Бранко Радичевић“), Бобана Марић (VIII, Брестовац, Мирко Заграђанин (VII, Шарбановац), Злата Петријановић (VIII, Злот) и Ђорђе Несторовић (VIII, Кривељ).

* Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Оснивач: Општинска конференција ССО * Адреса: „Јасмин“, 19210 Бор, Дом пионира, „Моше Пијаде“ 19 * Метер: Живко Миновски * Тираж: 6.000 примерака * Штамп: Штампарија „БАКАР“ — Бор.



ИЗМЕЋУ ДВА БРОЈА

У југословенском такмичењу „Тражимо најбољи школски пионирски лист“

**ЗЛАТНА ПЛАКЕТА РЕДАКЦИЈИ
ЛИСТА „ЈАСМИН“**

У овогодишњем једанаестом по реду, традиционалном такмичењу које организују „Политика“ и Савез за социјалистичко васпитање и заштиту деце СР Србије „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, Редакција листа „Јасмина“ је добила **ЗЛАТНУ ПЛАКЕТУ** за највише издатих бројева свога гласила у периоду такмичења.

У такмичењу је учествовало 150 листова из свих крајева наше земље. Највише листова је било из СР Србије, затим из СР БиХ, СР Словеније и СР Хрватске, док је доста листова било из СР Црне Горе и СР Македоније.

Прво место освојиле су редакције следећих листова: „Максим Горки“ (ОШ „Максим Горки“, Београд), „Наши кораци“ (ОШ „Милица Павловић“, Чачак), „Пајташ“ (ОШ „Ковач Була“, Стара Моравица) и „Одмев изпод Крваци“ (ОШ „Дворин Јенко“, Церкље на Горњемскем).

Све редакције листова које су учествовале на конкурс добиће и посебне дипломе.

Иначе, следећи, XII конкурс „Тражимо најбољи школски пионирски лист“, биће расписан средином школске 1984/85. године.

Републички одбор СУБНОР-а Србије доделио

**ВЕЛИКО ПРИЗНАЊЕ ОСНОВНИМ
ШКОЛАМА НАШЕ ОПШТИНЕ**

Републички одбор Савеза удружења бораца НОР-а СР Србије донео је 9. маја 1984. године одлуку да Радној организацији основних школа општине Бор додели **ПЛАКЕТУ** за 1984. годину, као посебно признање за остварене резултате на подручју развијања револуционарних традиција и социјалистичког васпитања. У одлуци, поред осталог, стоји: „Дубоко верујемо да ће Плакета СУБНОР-а Србије бити прави подстицај за ваше даље успешне активности на неговању и развијању слободарских и револуционарних традиција и још одлучније уграђивање друштвено-моралних вредности НОР-а и

револуције у социјалистичке самоуправне односе у средини у којој делујете.“

Плакета ће бити уручена 3. октобра, на свечаности поводом 40-годишњице ослобођења нашег града.

Одржане 23. олимпијске игре у Лос Анђелесу

**ИЗВАНРЕДАН УСПЕХ
ЈУГОСЛОВЕНСКИХ СПОРТИСТА**

Од 29. јула до 13. августа у Лос Анђелесу (САД) одржане су 23. летње олимпијске игре. На Играма су учествовали такмичари из 140 земаља света, остварили су велики спортски резултати. Остале незаборавне слике са церемонија отварања и затварања Игара, игре светлости и боје које се граниче са фантазијом и светом из маште.

Југословенски спортисти су постигли изванредан успех. Са укупно 18 медаља (7 златних, 4 сребрне и 7 бронзаних) премашили су сва очекивања.

Највише медаља освојили су спортисти Сједињених Америчких Држава, док је најуспешнији спортиста постао феноменални амерички Црнац Карл Луис — освојио је четири златне медаље.

Следеће Игре биће одржане 1988. године у Сеулу. А Београд, наш главни град, пријавио је кандидатуру за организацију Олимпијских игара до 2000. године.

„Тик-так“ награђује

**МЕЋУ НАГРАЂЕНИМА И УЧЕНИЦИ
ИЗ ШАРБАНОВЦА**

На првом „Тик-Таковом“ наградном конкурс „Змајево перо“, који је завршен почетком јуна, награђено је неколико ученика из Брестовца и Шарбановца. Резултати су објављени у „Тик-Таку“ број 19.

Дипломом, књигом и читалачким пакетом награђена је Емина Тријић (IV-3, „С. Миљковић“ из Брестовца) за ликовни рад „Птица и веверица“. Читалачким пакетом награђени су: Зоран Пантелић, Слађан Тријић, Зоран Гривић и Горан Бусић — ученици IV-3, школе „С. Миљковић“ у Шарбановцу.

Такође, за литерарни рад, читалачким пакетом награђена је Сања Андрејић (IV, „С. Миљковић“ — Шарбановац).



Друга Републичка ђачка ликовна коло нија

Душица Васковић из Кривеља похваљена



Крајем јуна у Петровцу на Млави је одржана друга Републичка дејча ликовна колонија. Једини представник наше општине и тимочног региона била је

Душица Васковић, ученица петог разреда Основне школе „Ђура Јакшић“ у Кривељу. Она је изборила право учешћа на овој, већ традиционалној, манифестацији на основу пет ликовних радова које је радила на редовним часовима у току прошле школске године. У време рада Дечје ликовне колоније са Душицом је боравио њен професор Зоран Станковић, академски сликар.

За време четвородневног боравка у Петровцу на Млави, учесници Колоније су обрадили три графичке технике: високу, равну и дубоку штампу. Душица је и овом приликом показала да је велики таленат и била похваљена.

Иначе, изложба радова младих ликовних стваралаца биће отворена у октобру ове године у Петровцу на Млави.

Ђорђе Несторовић, VIII
„Ђура Јакшић“
Кривељ



Линорез Душице Васковић (V, „Ђура Јакшић“): МОТИВ ИЗ ПЕТРОВЦА НА МЛАВИ

„ЊЕГОШЕВА НАГРАДА“ —ДЕСАНКИ МАКСИМОВИЋ

Десанка Максимовић, наша позната песникиња, постала је, почетком септембра ове године, осми добитник „Његошеве награде“ за књигу „Слово о љубави“. Ово признање додељује Скупштина СР Црне Горе сваке треће године за најбоље књижевно дело објављено на територији Југославије. Признање се састоји од новчане награде и плакете.

До сада су „Његошеву награду“, која је установљена пре двадесет година, добили наши најпознатији савремени песци: *Михаило Лалић, Мирослав Крлежа, Меша Селимовић, Бранко Ћопић, Блаже Конески, Оскар Давичо и Јосип Видмар. Виолета Трајковић, VIII*

Нова велика акција „Кекеца“

МОЈА ДОМОВИНА

Почетком септембра, редакција „Кекеца“ покренула је нову велику акцију под називом „Моја домовина“. Ова акција, која представља наставак изузетно успешних акција „Најлепши портрет друга Тита“ и „То је братство и јединство“, посвећена је 40-годишњици слободе и четрдесетогодишњици излажења „Кекеца“.

Своја осећања према домовини, најсвећијем идеалу наших народа и народности, читаоци могу да искажу на више начина: поетским радом (песма — највише четири строфе), прозним радом (највише 250 редова), музичком композицијом (дводелна или троделна песма са потписаним стиховима) и ликовним радом (све врсте ликовних техника: цртеж, колаж, таписерија, платно али искључиво у формату блока број 5). Радови се не смеју пресавијати. На полеђини сваког рада треба да буде залепљен купон из „Кекеца“.

Акција „Моја домовина“ траје до 29. XI 1984. године. Радове слати на адресу: „Кекец“ — „То је моја домовина“ — 11000 Београд, Трг Маркса и Енгелса 7.

Најбољи радови биће награђени специјалним наградама, а успешније радове „Кекец“ ће објављивати.

КВАДРАТ

Водоравно и усправно: аутор, улица, Тибет, оцена, ратар.

Девети Шампионат знања „Тито-револуција-мир“

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ И СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕВОЛУЦИЈА У ЈУГОСЛАВИЈИ

Овогодишњи, девети по реду Шампионат знања „Тито-револуција-мир“, најмасовнија школа марксистичког образовања младих — „такмичење у знању и љубави“ — одвијаће се под заједничком темом „Други светски рат и социјалистичка револуција у Југославији“, а посвећен је 40-годишњици завршетка другог светског рата.



Плакат из времена окупације

„Кекец“, југословенски лист младих, већ почетком октобра, почеће да објављује наставке нове теме „Други светски рат и социјалистичка револуција у Југославији“, у којој су на приступачан начин обрађени сви значајнији догађаји који су претходили и који су се одиграли у другом светском рату код нас и у свету.

Иначе, право учешћа у Шампионату знања имају сви пионири и омладинци у СФРЈ, као и млади на привременом боравку у иностранству.

„Од општинског, па до Савезног такмичења, такмичење се одвија у две категорије:

— прву категорију сачињавају ученици основних школа (од V до VIII разреда);

— другу категорију сачињавају ученици средњих школа, студенти, радничка и сеоска омладина и млади из ЈНА.“



Дојађају

НОВА РЕДАКЦИЈА

Почетком школске године одржан је први састанак редакције листа „Јасмин“ у новом саставу. Од овог броја у припремању листа неће више учествовати његов досадашњи главни уредник Беба Валчић, уредници Зорана Станојевић, Маријана Милетић и Музафера Халили и чланови редакције: Драгана Николић, Снежана Мицевски, Гордана Журкић, Најдан Симоновић и Драгана Божић. Сви су они са одличним успехом завршили основну школу и наставили школовање у средњој школи. Редакција им захваљује на сарадњи и несебичном залагању да лист у прошлој школској години буде што квалитетнији. Желимо им много успеха у даљем школовању, а њихово искуство у уређивању листа било би нам и даље врло драгоцено.

Нову редакцију „Јасмина“, која је изабрана 5. септембра 1984. године, сачињавају: Весна Минчев (VIII), Ивана Игва (VII) и Јелена Радовановић (VI) из школе „3. октобар“, Ненад Кулачин (VIII), Габријела Спасић, Јелена Савић (VIII), Весна Савић (VII) и Тања Костић (VI) из Пете основне школе, Наташа Бајче-Тић (VIII), Наташа Благојевић и Наташа Петровић (VII) из школе „Вук Караџић“, Виолета Трајковић, Рената Ковачевић и Александра Нешић (VIII, „29. новембар“), Мирјана Иконић (VIII), Александар Обрадовић (VI) и Александра Стојановић (IV) из школе „Бранко Радичевић“, Бобана Марић (VIII, Брестовац), Мирко Заграђанин (VII, Шарбановац), Злата Петријановић (VIII) и Горација Фрфалачовић (VII, Злот) и Ђорђе Несторовић (VIII, Кривељ).

За новог главног уредника изабран је Ненад Кулачин, ученик осмог разреда Пете основне школе, а за његовог заменика (помоћника) Весна Минчев, ученица осмог разреда школе „3. октобар“.

ИСПУЊАЛКА — II

ВОДОРАВНО: Јапан, патак, Сисак, невен, Милан. Коначно решење: ЈЕСЕН.

Ново рухо емисије „Мало појачај радио“

„ЈАСМИН“ ПУТУЈЕ РАДИО-ТАЛАСИМА

Почетком нове школске године при Радио-Бору и дечјој емисији „Мало појачај радио“, оформљена је Дечја редакција коју, поред главног уредника Јована Митровића, чине и ученици борских основних школа који су талентовани за овакав начин рада и дружења: Ненад Кулачин (VIII), Весна Савић и Иван Кojiћ (VII) из Пете основне школе, Сања Недељковић и Јелена Ђурић (V) из школе „Бранко Радичевић“, Маја Рамовић, Мартика Фашић и Јасмин Димитријевић (VII) из школе „3. октобар“.

Поред тога што ће посећивати основне школе широм Тимочке крајине, редакција има стални отворени конкурс за најбоље литерарне радове које награђују књигама Народна библиотека и Салон народне књиге у Бору. У емисији и редакција листа „Јасмин“ има сталну рубрику „Јасминове вести“. На овај начин „Јасмин“ путује до својих читалаца. За све вредне основце широм су отворене странице нашег листа и широки су радио-таласи, само, наравно, све то треба искористити. На тај начин, од малих ногу, учињемо се да негујемо лепу реч путем писања и говорења, али и да стекнемо многе пријатеље и другаре широм тимочког региона.

Између стотинак радова који су при стигли из Неготина, Зајечара, Књажевца, Кладова и Бора за најбољи, у прошлој емисији, проглашен је рад Маје Докмановић, ученице петог разреда Основне школе „Тимочки партизани“ у Књажевцу.

Иначе, емисија је до сада била посвећена почетку школске године, акцији „Стазама слободе 84“, РО „3. октобар“ и школи „3. октобар“ у Бору, а гост је био и Јосип Шалковић, првоборац овог краја.

У оквиру емисије, а на захтев шкоараца, редакција ће позивати у госте многе истакнуте људе: првоборце, раднике, спортисте...

Ненад Кулачин, VIII

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: Данска, к, сито, с, ЈО, ларва, икс, наут, Марко, к, а, Паја, п, ц, ренте, Ђура, тат, алаун, СА, к, млин, р, Бранко.



У Тршићу

ОДРЖАН ВУКОВ САБОР

У Тршићу код Лознице одржан је 16. септембра 49. Вуков сабор. Ова највећа културна манифестација Подриња посвећена је творцу наше језичке културне реформе Вуку Стефановићу Караџићу.



Пред око 15 хиљада житеља из Подриња и других крајева наше земље, у оквиру уметничког програма, изведен је сценски приказ живота, дела и времена протe М. Ненадовића под називом: „Устајаја ко из земље трава“.

Од 15. октобра до 9. новембра

КРЕЋЕ „ПОЛИТИКИНА“ АКЦИЈА
„ШКОЛСКИ ЧАС“

Велика „Политикина“ акција „Школски час“, девета по реду, ускоро креће. Први циклус почиње 15. октобра, а завршава се 9. новембра, а други 11. марта идуће године и завршава се 5. априла.

За ученике и школе који се такмиче у овој великој „Политикиној“ акцији, предвиђене су бројне, друштвено корисне и занимљиве награде. На крају такмичења прогласиће се пет најуспешнијих основних и средњих школа. Прва награда биће: опрема за кабинет у вредности од 150.000 динара.

Ученицима ће бити постављено 40 питања. Они који тачно одговоре, могу да освоје једну од 3.000 награда. Предвиђен је и велики број награда за наставнике, који организују и воде акцију у школама.

„Један од циљева акције је да се ученици и наставници из разних крајева наше земље зближе, да размењују искуства, да успоставе трајнији и приснији контакт. Зато је редакција „Политике“ увек предвиђала и специјалне награде — бројна путовања у земљи и иностранству. То чини и сада“.

СУСРЕТ СТВАРАЛАШТВА
ПИОНИРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Традиционални сусрет пионира Југославије „Братство-јединство“ под називом „Пионери Југославије на стазама револуције“, одржаће се 9, 10. и 11. октобра у Лесковцу поводом 40 година од ослобођења Србије и града Лесковца. На сусрету ће пионери из свих наших република и покрајина доказивати своја достигнућа из књижевног, музичког, ликовног и фото-стваралаштва.

На овом сусрету стваралаштва екипу Дома пионира из Бора представљаће следећи ученици: *Весна Минчев* („3. октобар“), *Весна Савић* (Пета основна школа), *Ненад Кулачин* (Пета основна школа), *Душица Васковић* („Бора Јакшић“), *Игор Маљковић* („3. октобар“), *Анђа Ускоковић* (Музичка школа), *Маријана Митровић* (Музичка школа) и *Снежана Моминовић* („29. новембар“).

Виолета Трајковић, VIII

Из спорта

ЗАВРШЕНА АКЦИЈА „ОСНОВЦИ
— КОШАРКАШИ“

Завршни део акције „Основци — кошаркаши“ која се већ 14 година одржава под покровитељством „Политике“ и у организацији Кошаркашког савеза Србије, одржан је од 21. до 23. септембра у Нишу. Тимочки регион представљали су пионери из Бора, који су ово право изборили на квалификацијама одржаним почетком септембра у Зајечару.

На турниру у Нишу основци из Бора заузели су солидно, четврто место. Прво место је заслужено припало основцима из Београда који су све своје противнике готово декласирали.

Ненад Кулачин, VIII



ДАТУМИ

СЕДАМ ДЕЦЕНИЈА ЦЕРСКЕ БИТКЕ

Крајем августа ове године, у Текеришу пред Спомен-костурницом српским ратницима свечано је обележена 70-годишњица чувене *церске битке*.

Ова битка, једна од најкрвавијих у првом светском рату, почела је 12. августа 1914. године између српске и аустроугарске војске и трајала је четири дана и ноћи. „У целокупној операцији, 94 српска пешадијска батаљона, 30 коњичких ескадрона и 208 топова потукли су до ногу 115 аустроугарских пешадијских батаљона, 18 коњичких ескадрона и 400 артиљеријских оруђа.” Најжешћа битка вођена је између 15. и 16. августа код Текериша. Српске трупе, под командом војводе *Степе Степановића*, потукле су непријатеља и избациле га из земље. Народ Мачве и Поцерине показао је велику храброст пружајући помоћ војсци.



Српска војска је у току церске битке изгубила око 17 хиљада официра и војника. Аустроугарска је доживела тежак пораз и изгубила 600 официра и 23 хиљаде подофицира и војника.

Свечаност у Текеришу, која је одржана 26. августа у част битке, „била је прилика за старе ратнике да се подсети на далеке, тешке и славне дане, али и за младе да науче још једну лекцију како се брани слобода.”

Мирко Заграђанин, VII
Шарбановац

40-ГОДИШЊИЦА ДОЛАСКА ДРУГА ТИТА НА ВИС

Почетком септембра, на Вису, свечано је обележена 40-годишњица доласка друга Тита на ово острво усред Јадрана.



Нешари нове Југославије (Вис 1944)

После неуспеха десанта на Дрвар, друг Тито је одлучио да се спроведе у дело већ раније донета одлука да се Национални комитет и Врховни штаб пребаце на неко сигурније место. Тако је острво Вис, доласком друга Тита, постало центар из којег се руководило борбом за коначно ослобођење Југославије и за њено међународно признање. Тито је руководио и једном и другом борбом. „Ту су постављени темељи за службено признање нове социјалистичке Југославије”.

На Вису је друг Тито, у свом историјском говору, први пут употребио знамениту реченицу: „Туђе нећемо — своје не дамо”.

ДАН ЈУГОСЛОВЕНСКЕ РАТНЕ МОРНАРИЦЕ

Пре четрдесет и једне године, наредбом Врховног штаба, формиран је штаб Морнарице Народноослободилачке војске Југославије. Приликом формирања, Морнарица НОВЈ имала је укупно 10 наоружаних бродова, 30 патролних чамаца, двадесетак моторних једрењака, неколико обалских батерија и партизанских одреда на острвима.

Иако технички далеко слабије опремљени, морнари партизани су изузетним напорима победили непријатеља и, заједно са осталим јединицама Армије, ослободили наш плави Јадран.

За Дан Морнарице узет је 10. септембар, дан кад је 1942. године у Подгори, испод Биокова, Поморски вод извео прву ратну акцију на мору.

Весна Минчев, VIII
„3. октобар”

Дани пионирског похода „Стазама слободе '84“

ДРУГОВАЊА КОЈА СЕ ПАМТЕ

Најмасовнија и најзначајнија републичка акција и манифестација поход пионира под називом „Стазама слободе“, успешно је изведена 22. и 23. септембра.

Одредски походи изведени су у суботу, 22. септембра. Девет пионирских одреда је на територији наше општине обишло сва спомен-обележја, док је 50 пионира обишло спомен-логор „Берлин“. Пионири су на споменике палих бораца положили цвеће и слушали казивања чланова Општинског одбора СУБНОР-а о доприносу нашег краја у НОВ-у.

Здружени општински пионирски одред „Добривоје Радосављевић Боби“ је обишао сва значајна историјска места у борском крају везана за славне дане НОР-а: Доњу Белу Реку, Слатину, Партизанско гробље, Врестовац, „Тилва њаг ру“, Ваља Рнж, Злот и Шарбановац.

Свечани збор пионирског одреда општинског похода одржан је крај спомен-обележја у Шарбановцу. О ратним данима и учешћу бораца овог краја говорио је Петко Адамовић, члан ОО СУБНОР-а.

Када је завршен јавни час историје, отпочела су дружења и спортска такмичења у рукомету и ногомету.

Тако су пионири, учесници општинског похода, обилазили стазе, путеве и споменике где се рађала наша домовина. Слушали су казивања Јована Бељана, Петра Николића и Саве Јеврића, чланова Општинског одбора СУБНОР-а.

У републичком походу „Стазама слободе“ који је одржан од 21. до 26. септембра учествовало је и пет пионира из Основне школе „Вук Караџић“: Данијела Аћућ, Наташа Благојевић, Драгана Божиновић, Небојша Васиљевић и Владимир Жикић. Борски пионири су у саставу здруженог одреда „Херој Пинки“ кренули из Суботице, затим су утврђеном марш-рутом обишли Фрушку Гору и стигли до Крагујевца, где је, у Шумарицама, одржан велики митинг солидарности под називом „Мир и слобода свету“.

Ово дружење пионира три здружена одреда („Ганимете Тербеши“, „Сирогојно“ и „Херој Пинки“) завршено је 26. септембра, после посете Меморијалног центра „Јосип Броз Тито“, на завршној свечаности у Дому пионира.

Наташа Благојевић, VIII
„Вук Караџић“



Пионири полажу цвеће на спомен-обележје у центру града



У СПОМЕН

ДУШАН РАДОВИЋ (1922 – 1984)

Тешко је поверовати да међу нама нема више Душана Радовића, једног од најбољих наших савремених песника за децу, за кога је с пуном одговорношћу речено „да је српска поезија за децу после Змаја тек у Душану Радовићу до-



била новог Змаја“. Написао је и објавио више од двадесетак књига за децу. Први је у нашу поезију за децу увео обраћање „Поштована децо“, што је био наслов њег ове прве песничке збирке (1954). Затим су уследиле „Смешне речи“ (1962), па „Вукова азбука“ (1971) и бројне песме од којих је само један део стао у прошлогодишњу тетралогiju „Понедељак“, „Уторак“, „Среда“, „Четвртак“.

„Радовић је био песник не само у својим јединственим стиховима за децу и одрасле, него исто тако и у оним мудрим и замишљеним порукама преко „Студија Б“ са којима се обраћао Београду, Југославији и свету“. Сликајући речима велико у малом, показивао је како расте лепо у лепше, добро у боље, а исмевајући ружно и заглупљујуће, учио је децу и све непосустале да расту упркос свему, јер „Све што расте и треба да расте...“

Нестао је песник јединственог хумора, родоначелник модерне српске поезије. Памтићемо га по речима које је написао и изговорио за наше и будуће време.

ВЕЛИКЕ РЕЧИ ДУШКА РАДОВИЋА

Школа која много хоће наилази на отпор деце која мало могу.

УЧИТЕЉ — СТРУЧЊАК ЗА ДЕЦУ

Предметна настава укида учитеље, а учитељи су једини прави васпитачи. Оног тренутка кад деца остају без свог учитеља, престаје васпитање а почиње образовање.

Рано је већ у једанаестој години, у петом разреду оставити децу без учитеља.

Када се одговорност за дете подели на десетак предметних наставника, укупан збир њихових одговорности је мањи од одговорности једног правог учитеља.

Учитељ је био домаћин, а предметни наставник постаје гост мале школске породице. И то је разумљиво: учитељи су стручњаци за децу а предметни наставници сваки за свој предмет.

Када би могло бити оно што не може, било би лепо и значајно да прави, добри, проверени учитељи остају са својом децом до краја осмогодишњег школовања. Прве четири године као учитељи, друге четири године као разред-



Душан Радовић

не старешине. И то разредне старешине ослобођене наставе, са једним али најодговорнијим задатком — да брину о деци.

Тако би учитељ остао или постао школски родитељ деце, личност која би знатно амортизовала школску принуду...
(Из „Просветног прегледа“)



Учио нас је свему

Тачно пре десет година, у јесен, гост ученика другог разреда Основне школе „29. новембар“ (који су сада већ матуранти) био је Душан Радовић, тада главни и одговорни уредник листа „Полетарца“. Том приликом познати дејчи писац



Год. VI • фебруар 1975 • Број 38 Примерак објављен

ДУШАН РАДОВИЋ
— НАШ ГОСТ

ВАЖНО ЈЕ
БИТИ ИСКРЕН



Душан Радовић са ученицима другог разреда

посетио је редакцију листа „Јасмин“ и разговарао са уредницима „Јасмина“. Објављујемо само неке одговоре Душана Радовића на питања уредника нашег листа, који су забележени у „Јасмину“ број 38 (фебруара 1975).

— Почео сам да пишем у десетој години, рекао је песник. — Добро сам радио писмене задатке, али најлепше што сам у то време писао били су епиграми о друговима и наставницима...

— Писање је за мене — потреба... Ја сам писац коме је најтеже да нађе прву реченицу. Тешко је наћи и одговарајући стил за сваку ствар. У писању је важно разликовати битно од небитног и да се најбоље речи распореде на најбољи могући начин. Што више речи, то оне мање вреде.

— Две године ми се мотала по глави мисао „Био једном један лав“, а онда ми једне ноћи дође и други стих „Какав лав?“ и тако је настала моја песма „Био једном један лав“.

— Вама бих поручио да будете паметни и писмени, да се не стидите ако нешто не разумете, а да се стидите — лагања, неискрености. Бићете најпаметнији људи ако будете искрени и једноставни.

У „Полетарцу“, листу за најмлађе, чији је главни и одговорни уредник био Душан Радовић, у октобарском броју из 1974. године, под насловом „Како ученици Основне школе „29. новембар“ виде свој БОР“, на седам страна, објављени су рад ови ученика првог разреда (које су у то време училе учитељице Душанка Шутић, Десанка Јанковић и Нада Тасић). Објављујемо нека запажања тадашњих првака.

Горица: У Бору има много становника, многи од њих раде, и Бор се све више гради. Деца се све више рађају, расту и иду у школу.

Валентина: „У Бору живи много нација“.

Биљана: „Бор је град младих. Бор је највеселији кад је неки празник — 3. октобар, 25. мај и још неки датуми који се памте.“

Драга: „У Бору постоје железничка и аутобуска станица.“

Слађана: „Има и једна музичка школа. У њој се свира клавир, хармоника и друга музика.“

Анђелка: „У нашем граду има много дима. Понекад људи на улицама кашљу. Има два димњака из којих излази дим. Неки градови нису тако загађени јер немају руднике.“

Аница: „Имамо и летовалишта, Савачу, и Ртањ.“

Јелена: „Мој град је најлепши. Кад падне вече, на улицама се пале свтла.“

ЈЕЛКА:

Наш град је најлепши на свету. Ја га највише волим од целог другог света.

Драга децо из Бора:
ово вам једне велике
петице од ваљег
„Полетарца“

5

„Деца се могу сматрати народом, па је књижевност за децу као народна“.

Ако не умете да васпитавате децу, туците их.

НОСИОЦИ ДИПЛОМА „ВУК КАРАЏИЋ“ И СПЕЦИЈАЛНИХ ДИПЛОМА У ШКОЛСКОЈ 1983/84. ГОД.

Двеста педесет и пет различитих диплома за постигнут успех у основној школи примили су свршени основци у осам основних школа наше општине на крају прошле школске године.

Највише има диплома „Вук Караџић“ — 61. На другом месту су специјалне дипломе „Св. Марковић“ — 55. Затим следе дипломе „Ј. Микић“ Спартак — 48 и „Стеван Мокрањац“ — 46. Диплому „М. Петровић Алас“ добило је 40 ученика, а „Никола Тесла“ — 4 ученика.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „ВУК КАРАЏИЋ“

Школа „Вук Караџић“ (12): Драгана Младеновић (најбољи ученик генерације), Наташа Радовановић, Ђурђица Цакић, Саша Радуловић, Биљана Станковић, Татјана Васиљевић, Дејан Радовановић, Никола Станисављевић, Слађан Стевановић, Тамара Тимотијевић, Миња Николић и Горан Мунђановић.

Школа „Бранко Радичевић“ (14): Драгиша Драгишић (најбољи ученик генерације), Беба Валчић, Мирослав Живковић, Дејан Ивашковић, Милан Марковић, Соња Митић, Соња Божиновић, Данијела Ђорђевић, Наташа Митевски, Ивица Димитријевић, Ненад Динић, Даница Кнежевић, Татјана Стефановић и Саша Радивојевић.

Школа „3. октобар“ (13): Горан Јаневски (најбољи ученик генерације), Драгана Ђерговић, Драгана Мушић, Татјана Филиповић, Сузана Трутић, Дејан Нешић, Снежана Дачић, Весна Рамоновић, Снежана Динуловић, Миодраг Јовановић, Снежана Савићевић Србољуб Стојиљковић и Драган Соколов.

Школа „29. новембар“ (10): Зденка Станојевић (најбољи ученик генерације), Зорана Станојевић, Љиљана Јовановић, Сузана Пајић, Милкица Ивановић, Драгана Николић, Слађана Радуловић, Маја Митић, Војислав Маринковић и Весна Цветановски.

Школа „Станоје Миљковић“ (5): Светлана Трујић (најбољи ученик генерације), Најдан Симоновић, Новица Андрејић, Зорица Илић и Оливера Костић.

Пета основна школа (3): Драган Стојановић (најбољи ученик генерације), Сузана Митић и Драган Здравковић.

Школа „Ђура Јакшић“ — Кривељ (2): Мира Огашановић (најбољи ученик генерације) и Сузана Јанкуић.

Школа „Петар Радовановић“ — Злот (2): Гордана Журкић (најбољи ученик генерације) и Бобана Стефановић.

НАЈБОЉИ У ПРОШЛОЈ



Драгана Младеновић
(„Вук Караџић“)



Драгиша Драгишић
(„Бранко Радичевић“)



Зденка Станојевић
(„29. новембар“)



Горан Јаневски
(3. октобар“)



Светлана Трујић
(„Станоје Миљковић“)



Мира Огашановић
(„Ђура Јакшић“)

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „СВЕТО МАРКОВИЋ“

Школа „Вук Караџић“: Драгана Младеновић, Наташа Радовановић, Ђурђица Цакић, Биљана Станковић, Л. Ђорђевић, Саша Радуловић, С. Траиловић, Татјана Васиљевић, Радојковић, Оливера Виденовић, Денда, Тамара Тимотијевић, М. Николић и Ида Ивић.

Школа „3. октобар“: Невенковић, Александра Ристић, Савићевић, Дејан Симић, Маја Тријевић, Весна Рамоновић, Татјана Радовановић, Драгана Ђерговић, Славиљосављевић, Сузана Трутић, Дејаншић, Драгана Мушић и Зоран М.

Школа „29. новембар“: Зорана Јевић, Драгана Николић, Сузана Слађана Радуловић, Гордана Кривић, Љиљана Јовановић, Зденка Јевић, Весна Цветановски и Д. Даниловић.

Школа „Станоје Миљковић“ (5): Светлана Трујић, Радица Горица Гајевић, Горана Брчић, Ђорђевић, Дејан Карабашевић и Гамбошевић.

Школа „Бранко Радичевић“: Валчић, Снежана Мицевски, Мариндановић, Сузана Живковић и Стебејан.

Школа „Ђура Јакшић“ (Кривељ): Огашановић, Драгана Рајић и Јанкуић.

Школа „Петар Радовановић“ Музафера Халили и Дејана Бор.

Пета основна школа: Мила Вој.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „М ПЕТРОВИЋ АЛАС“

Школа „Вук Караџић“: Миодраг Стојиљковић, Татјана Илић, Горан Јовановић, Милош Стаменковић,

ОЈ ШКОЛСКОЈ ГОДИНИ



а Станојевић
(новембар")



Драган Стојановић
(Пета основна школа) („Петар Радосављевић")



Гордана Журкић

СВЕТОЗАР

Драгана Мла-
вић, Ђурђица
ић, Љиљана
ић, Оливера
иљевећ, Соња
новић Татјана
ић, Миња Ни-

Невенка Пау-
ић, нежана
Маја Дими-
Татјана Фили-

Славица Ми-
ић, Дејан Не-
оран Милетић.
Зорана Стано-
Сузана Пајић,
ана Крачуно-
Вденка Стано-
и Данијела

вић" (Бресто-
Радица Будић,
рчић, Биљана
евић и Горан

ић": Беба Вал
Марина Бог-
а и Стана Де-

Кривељ): Ми-
Рајић и Суза-

овић" (Злот):
на Борановић,
ла Бошковић.

МЕ „М.
АС"

Миодраг Не-
Горан Мун-
овић, Татјана

Васиљевић, Љубиша Јовановић, Дејан
Радосављевић, Слађан Стевановић, Та-
мара Тимотијевић, Никола Станисав-
љевић, Драгана Младеновић, Наташа
Радовановић, Саша Радловић, Ђурђица
Цакић, Биљана Станковић и Оливера
Траиловић.

Школа „3. октобар": Драгана Ђерго-
вић, Горан Јаневски, Зоран Миле-
тић, Славица Милосављевић, Весна До-
бринић, Снежана Дачић и Србољуб Сто-
јиљковић.

Школа „29. новембар": Сузана Пајић,
Зорана Станојевић, Даница Чамтар, Љи-
љана Јовановић, Маја Митић, Здежжа
Станојевић и Хамдија Салијевић.

Школа „Ђура Јакшић": Драгана Бо-
жичић, Драгана Рајић, Мира Огашановић
и Сузана Јанкуић.

Школа „Бранко Радичевић": Драгиша
Драгишић и Снежана Мицевски.

Пета основна школа: Драган Стојано-
вић и Владимир Ђорђевић.

Школа „Станоје Миљковић": Новица
Андрејић и Зорица Илић.

Школа „Петар Радовановић": Бисерка
Новаковић.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „Ј. МИКИЋ СПАРТАК"

Школа „Бранко Радичевић": Драгиша
Драгишић, Ненад Динић, Даница Кне-
жевић, Лидија Ђуричић, Сузана Жив-
ковић, Лидија Ивљевић, Драгана Првуло-
вић, Татјана Стефановић, Хаир Бен
Думумба, Владан Јевремовић, Предраг
Кондић, Бојан Лековић, Марија Мило-
шевић, Саша Радивојевић, Зоран Рад-
овић, Мирослав Живковић, Дејан Иваш-
ковић, Милан Марковић, Снежана Стан-
ковић, Маријана Милетић, Радмила
Степановић, Бобан Лазаревић, Драгана
Матејић и Споменка Тодоровић.

Школа „Вук Караџић": Вишња Дени-
сенко, Наталија Ђорђевић, Татјана Ден-
да, Владимир Ђулкић, Дејан Радосав-
љевић, Никола Станисављевић, Слађан
Стевановић, Саша Радловић, Драгана
Младеновић, Јелена Велиновић и Ђур-
ђица Цакић.

Школа „3. октобар": Данијела Стошић,
Весна Станојевић, Ксенија Јоксимовић,
Драган Соколов и Дејан Нешић.

Школа „29. новембар": Саша Декан-
дија, Славиша Дунаи, Силвана Полови-
на и Снежана Гушевац.

Школа „Станоје Миљковић": Оливе-
ра Костић, Најдан Симоновић и Јули-
ана Макуловић.

Пета основна школа: Дејан Стојковац.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „СТЕВАН МОКРАЊАЦ"

Школа „Вук Караџић": Биљана Стан-
ковић, Миња Николић, Невенка Бала-
шевић, Ана Поповић, Зорица Ристић,
Татјана Васиљевић, Оливера Видено-
вић, Љубиша Јовановић, Соња Радој-
ковић, Тамара Тимотијевић, Љиљана
Ђорђевић, Јелена Виденовић, Јелена
Велиновић и Оливера Траиловић.

Школа „3. октобар": Сузана Трутић,
Драгана Ђерговић, Весна Добринић,
Снежана Динуловић, Славица Милосав-
љевић, Драгана Мушић, Татјана Фили-
повић, Дејан Симић, Снежана Дачић,
Јасмина Љубић, Невенка Пауновић, А-
лександра Ристић и Соња Маринковић.

Школа „Бранко Радичевић": Јованка
Ганић, Марина Богдановић, Беба Вал-
чић, Данијела Владимировић, Васили-
ја Вулић, Елица Милосављевић, Соња
Митић, Снежана Миневски, Драгана Сре-
теновић, Снежана Станковић, Жарко
Тимотијевић и Споменка Тодоровић.

Школа „29. новембар": Зорана Стано-
јевић, Драгана Николић, Маја Митић и
Сузана Пајић.

НОСИОЦИ ДИПЛОМЕ „Н. ТЕСЛА"

Школа „Петар Радовановић" (Злот):
Љиљана Петријановић и Раде Радова-
новић.

Школа „Вук Караџић": Александар
Костић.

Школа „29. новембар": Хамдија Сали-
јевић.

Ученицима, наставном и другом
особљу Основне школе „3. окто-
бар" ЧЕСТИТАМО Дан школе.

Редакција



ПЕСМА ДО

ШКОЛСКЕ КЛУПЕ

Увек кад угледам клупе,
сетим се драгих успомена.
Зар има ишта лепшег
од дружења из школских дана.

У свакој је клупи нека тајна
која нас за све чврсто спаја.
На клупи је пуно успомена
и честа имена: Драган, Иван, Маја...

Клупе — то су безбројни снови
и наше скривене тајне.
Клупе, то су осмеси наши
што блистају ко звезде сјајне.

Клупе старе заједно са нама,
Сваким је даном на њима све више бора.
И онда, када заборавимо школске зграде,
сећање на клупе срце запара,
јер клупе у нашим сећањима вечно живе.

Горица Гајовић, VIII
Брестовац

ЈЕСЕН

Фијуче встар изнад наших глава
и скида кошчице жуте са грана.
Напољу се чује цвркул ласта,
оне се селе у топли југ,
а у школу идемо ја и мој друг.

Јелена Станојловић, II
Пета основна школа

СЕЋАЊЕ НА ЊЕГА

Седим сама у школском парку,
птица ми са гране пева.
Песмом ми буди жељу жарку,
о његовим очима срце ми снева.

Знам да је већ нечија рука
на његову косу нежно пала;
на њега мислити — права је мука,
ал' ја то дуго нисам знала.

Славица Шкопуловић, VIII
Шарбанавац



Штефица Романовић („Ст. Миљковић“, Метовница): НЕОБИЧНЕ ПТИЦЕ



ПЕСМЕ

КАДА БУДЕМ ВЕЛИКА

Мој деда био је партизан,
пушку је носио.
у шуми се борио
сваку ноћ и дан.
Мој деда је био партизан.

Мој тата био је бригадир,
крампом је копао
и пруге градио.
Мој тата је био бригадир.

Кад будем велика,
чуваћу слободу и мир.
бићу Титов бригадир.
Кад будем велика...

Слађана Јанкуџић, VIII
„Петар Радовановић“

ОДАБРАНА ПЕСМА

Душан Радовић

Л А В

Био једном један лав...
Какав лав?
Страшан лав,
нарогушен и љут сав!
Страшно, страшно!

Ишао је на три ноге,
гледао је на три ока,
слушао је на три ува...
Страшно, страшно!

Не питајте шта је јео.
Тај је јео шта је хтео
— трамвај цео
и облака један део!
Страшно, страшно!

Зуби оштри, поглед зао
— он за милост није знао!
Страшно, страшно!

Док га Брана,
једног дана,
није гумом избрисао.
Страшно, страшно!

НОВА ШКОЛСКА ГОДИНА

Лето нам је брзо прошло,
и јесен је већ ту.
Да се учи — време је дошло,
пожуримо у школу.

Сад храбро, драги ђаци,
оставите летње игре све,
па у школу похитајте,
и то, што пре!

Брзо, ђаче — прваче,
спреми се за рад,
у школи се најбоље учи
док је човек млад.

Светлана Андрејић, VI
Брестовац

ПРВИ ШКОЛСКИ ДАН

Скочите хитро, ђаци ваљани,
од данас нам почињу школски дани.

Из прашине вадите своје торбе старе,
оставите одмах лопте и гитаре!
Скупите се сви и трк у школе,
не дозволите да вас други моле!

Прошао је распуст као неки сан,
све нас заједно чека први школски дан.

Дарко Михајловић, VI
„Вук Караџић“

ШКОЛА

Школа је отворила врата свима,
међу ђацима много првака има.

Корача школска година нова,
уче ђаци бројке и слова.

Сад срећно, драги првачи!
Желим вам пуно петица,
весела и мање фига.
Највернији друг нек вам буде
велика школска књига.

Јасмина Ристић, VI
Брестовац



Наше ћеро

ЉУБАВ ЈЕ ОКО НАС, ТРЕБА ЈЕ ПРОНАЋИ

Пролеће нашег живота пупи. Пођимо, полетимо у загрљај младости што расплиће своје плаве увојке љубави, коју ниједна јесен не може зауставити. У твом плавом оку назирем чежњу а руке ти се сплеле у жељу. Смешак на благом ти лицу бојажљив. Као празнина звона, би је ти било, трепериш. Мислиш -- а разум ти одлутао. Свађаш се са немирним чуперцима што се играју на поветарцу. Сагињеш главу, кријеш пегице, правиш дуге шетње без циља, осврћеш се, очекујеш сусрет. Осећаш мирис до сада непознатог цвета. Стављаш на хартију прве стихове и чине ти се топлим. Слатка језа прожима твоју чисту душу и осећаш да ти чежња нагони понеку сузу. Плачеш а сузе ти годе и слушаш тиху музику. Питаш себе јеси ли то ти.

Другарице мила, то љубав над тобом лебди, као плава магла. Сад први пут пијеш тај најслађи напитака живота. Пружи само твоје беле руке, поклони свој осмех и дохватићеш га јер љубав је ту око нас, треба је открити.

Светлана Трујкић, VIII
„Станоје Миљковић“

БЕЛЕ ПТИЦЕ

Детињство је најлепше доба сваког човека. Тада се стичу велика пријатељства, а најтеже падају растанци са другом или другарицом. Претешко је када се изгуби неко с ким си делио добро и зло, коме си поверавао мале или велике тајне. Са тугом се сећам растанка са својом најбољом другарицом.

Упознале смо се сасвим случајно, на мору, у једном малом месту. Седеле смо на клупи крај морске обале. У разговору сам осетила да смо необично блиске једна другој, и да ће се наш сусрет претворити у велико и трајно пријатељство. Биле смо десет дана нераздвојне другарице. Причала ми је о свом родном граду, Вуковару, а ја о Бору, граду рудара. Време је брзо пролазило. Дошао је онај најтужнији тренутак, растанак. О, како је то тешко и болно. На аеродрому смо се растале, а толико тога смо хтеле једна другој да кажемо. То велико дружење сада настављамо писмима, која као беле птице лете од једне до друге — са жељом да опет будемо заједно.

Драгана Сретеновић, VIII
„Бранко Радичевић“



Беба Валчић (VIII, „Б. Ради чекић“): ПРИЈАТЕЉСТВО



ПРЕД СПОМЕНИКОМ ПАЛИМ БОРЦИМА (Са пољске наставе)

Било је подне. Идемо ка споменику палим борцима (у Водицама). Топли сунчеви зраци блистају на површини мирног и плавог мора. Ваздух је чист а небо плаво и без облака. Над морем надлећу галебови праћени реским звуком бродских сирена.

На плочнику полупразног трга налази се велики споменик, камени цвет. Његове латице су раскомадане, али ипак чврсте као гранит. То је спомен-обележје неустрашивим борцима који су жртвовали себе за своју земљу, за топло сунце, плаво море, мирно небо, за наше безбрижно детињство и срећну младост.

Мирно и поносно стојим пред спомеником палих бораца. Срећна сам што сам њихов потомак, цвет слободе, чувар братства и јединства и грађанин једне мале али херојске земље.

Крај спомен-обележја говори нам другарица *Анђелка Сарајлић*, учесник НОБ-а (сада учитељица у пензији). Казивала је своја сећања о учешћу Водицана у рату и рецитовала неке своје родољубиве песме. Њене речи биле су пуне топлоте и поштовања према отаџбини и палим друговима. Те топле и незаборавне речи и сада одјекују у мом срцу.

„Када зора своје ватре пали,
споменик се на обали жари.
Вично прича јунашкому роду
да су борци пали за слободу...”

Тај дан и велики час историје памтићу дуго, дуго.

*Оливер Стојановић, IV-3
Пета основна школа*

СУСРЕТ СА ДРУГОВИМА

Први дан у школи је незабораван. Сви смо били лепо обучени, порасли и озбиљнији. Сви смо желели да видимо своју учитељицу. Моји другови и ја причали смо како је ко провео летњи распуст.

Звоно је зазвонило. Ушли смо у лепу учионицу. Били смо јако весели. Почела је нова школска година, други разред и нове обавезе.

*Филип Јошић, II-3
„Бранко Радичевић”*

АНКЕТА

*Одговарају ученици првог разреда
школе „Вук Караџић”*

Првог дана било је лепо, највише ми се допао програм старијих другова и моја учитељица. Моја школа је, такође, лепа и ја се радујем што сам пошла у први разред.

Дејана Јаблановић, I-2

У школи ми је било врло забавно. У почетку сам била мало уплашена, али је учитељица била веома пријатна и сада се више не плашим школе.

Маријана Павлов, I-2

Ја се много радујем што сам добила добру учитељицу и нове другове. Надам се да ћемо се лепо слагати.

Елвира Илић, I-2

Први дан у школи прошао је лепо. Играли смо се, цртали и певали. Ја сам нашла добру другарицу која се зове Маријана.

Наташа Ристић, I-2

Тога дана је било занимљиво. Упознао сам се са учитељицом и новим друговима. Мислим да ћемо бити добри ђаци и да неће бити проблема.

Ненад Петровић, I-2

У школи ми се највише допала табла и игре са друговима. Нисам био много радостан што сам пошао у школу. Ипак, трудићу се да будем добар ђак.

Сенад Алимовић, I-2

Тога дана је било дивно. У учионици сам видела лепе слике. Певали смо и рецитовали песмице.

Данијела Миљић, I-2

Анкету припремила:
*Наташа Петровић, VII-3
„Вук Караџић”*



„РАСТЕМО ПОД ЗАСТАВОМ ТИТА”

ДА НАМ ЖИВИ, ЖИВИ РАД

МОЈА ЖЕЉА

Обећао је тата,
овог пролећа,
да ме поведе
до Куће цвећа.

Највећа је била
жеља моја
да посетим гроб
троструког хероја.



Светлана Ђорђевић (VII, Пета основна школа): ПОРТРЕТ ТИТА

И да тихо кажем
неколико речи:
— Тито је жив,
Тито је највећи.

Друже Тито,
градитељу мира,
тебе воле
чете пионира.

Надица Милосављевић, III
„Бранко Радичевић”

НАРОДНЕ ПОСЛОВИЦЕ О РАДУ

☆ Човек ради док је жив да би се
знало да је постојао.

☆ Човек који ништа не ради није чо-
век.

ВРЕДНЕ РУКЕ

Вредне руке, руке младе,
домовину лепшом граде.

Са рађањем новог јутра
граде млади боље сутра.

Хајд' на ОРА ко је млад,
нека живи младост и рад!

Александра Нешић, VIII
„29. новембар”

ЗАХВАЛНОСТ ШТАМПАРИЈИ „БАКАР” У БОРУ

Од 10. броја (1972. године) па све до овог, сто двадесет петог броја „Јасмин” је штампан у Штампарији „Бакар” у Бору. Дакле, у прављењу нашег листа учествују многи радници Штампарије: ручни и машински словослагачи, метери (врше распоређивање текстова по страницама), штампари, коректори и други. Неправедни бисмо, међутим, били ако не бисмо поменули бар оне најзаслужније који су допринели да лист буде овакав какав је: Слободан Симић, Цветко Матовић, Стеван Јевтовић, Бранислав Митрески, Драган Ђорђевић, Живко Миновски, Перко Радосановић, Југослав Балаш, Јелена Лазаревић, Стојана Ристић, Жика Веселиновић . . .

Користимо ову прилику, када обележавамо мали јубилеј нашег листа, да се захвалимо свим радницима Штампарије који су својим великим залагањем допринесли да „Јасмин” увек буде на време и квалитетно одштампан.

Редакција



МОЈА СТРАНИЦА



ШТА ЈА ВОЛИМ

Волим румен цвет у трави,
волим бели шенширић на глави,
волим децу кад се радују,
волим звезде када блистају.

Волим ветар, реке, поља
када јутром сунце сине.
Волим брда и планине,
сва богатства домовине.

ШУМАРИЦЕ

Стојим пред гробом малих јунака,
пред вечним боравиштем чете дечака,
сви су за слободу пали,
свој млади живот жртвовали.

Шумарице — „место СВЕВИДО“!
Као да чујем пркосног професора:
„Пуцајте, ја држим час и сада!“
Устрептала су срца млада,
дечади су у смрт смело пошлци,
пред гробове своје дошли,
у плаво небо се загледали,
последњи пут заједно стајали
и тешку казну храбро чекали.

Одјекну страشان плотун,
сасече млада крила.
Али док живи ова јуначка земља,
живеће и јунаци пали
— јер су за домовину живот дали.

ПОЗДРАВ ДЕЦИ СВЕТА

Позивам сву децу света
да заиграмо коло мира,
да избришемо границе што нас деле,
да слободно живи цела планета.

То је највећа жеља моја,
то је жеља деце света.
И црни, и жути, и бели,
не желе да их нико
на гладне и сите дели.

СЛОБОДА

Тешки су били ратни дани,
издајници су се туђину продали.
Непријатељ је дошао као од шале,
заузео градове велике и мале.

Села су тада била спаљена,
цела наша земља распарчана.
Свака је стопа ове земље
крвљу невиних заливена.
И, онда, одјекну борбени поклич:
— На ноге, сви у бој!
Партизани покидаше фашистичке
ланце,
јер ропство не трпи народ мој.

Сунце је тада весело синило,
напаћеном народу радост вратило.
С Титом на челу СКОЈ-а и Партије
дошао је дан ослобођења Југославије.

МОЈЕ МАЧЕ

Моје маче Цица
меко је као вуница.
Игра се са мном по цео дан
све док не утоне у дубок сан.

Рано леже у кревет,
ујутро се буди пре девет.
Разиграно као чигра,
највише воли да се игра.

Свако би волео да има такво маче
које се радује, мази и скаче,
што не зна да се љути и плаче,
ето, такво је моје маче.

Свако с Цицом играти се воли,
кад неког огребе, то не заболи.
Мишчеве хвата као од шале,
било какве — велике ил' мале.
Наташа Иванов, VII
„Вук Карацић“



НАШИ ПРИЈАТЕЉИ ♦ НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„ВЕНЕРА“

„Венера“ је лист ученика основних школа општине Гњилане. Први број је изашао маја ове године. Објављујемо неколико прилога из тог броја.

ДРАГИ ЧИТАОЦИ!

Ја сам „Венера“, први пут сам у вашој средини. Ово је мој први корак и сада ћемо заједно ићи напред — до ваших већих достигнућа. Ви имате неколико пролећа, а ово је моје прво пролеће...

Т И Т О

Тито је љубав
што у оку блиста,
неуморан творац нашег
безбрижног детињства.

Поклонио нам је сунце,
дугу после кише,
оранице пуне злата жута,
мостове пријатељства
и слободу сопственог пута.

И рекао:
„Сложимо се, драга децо,
јер слога нам много значи.
Заједно смо сигурнији,
заједно смо јачи“.

Оливера Стаменковић, VI-3
ОШ „Вук Караџић“

КОШАРКА

Кошарка је права игра
у њој сваки играч дрибла.

Кошарка је права ствар
у њој игра тимски пар.

Сваки играч тачно зна
када треба кош да да.

Кош је стварно тако мали,
али играч за то не мари.

Зоран Јевтић, V-3
„Вук Караџић“

ПЕСМА О ГЊИЛАНУ

Лепо си, лепо,
моје место мало,
много си мени успомена дало.

У теби сам рођена
у теби одрасла;
за тебе бих, граде, и
свој живот дала.

У теби живе
братски народи сви.
Сви заједно раде
да тебе лепше изграде.

Ана Максимовић, V-1
„Муса Зајми“ — Гњилане

БРАТСТВО И ЈЕДИНСТВО

Братство и јединство
уvek нека живи,
Јер то је најлепши цвет,
То су пионири.

Нека су сви сложни,
Нека се земљом радост шири,
Братство и јединство
Свађу нека мири.

Братство и јединство
Волим и ја
Као људи сви,
Као деца сва.

Снежана Стојковић, IV-2
„Вук Караџић“ — Гњилане

Поштована редакцијо,

Добио сам ваш и мој „Јасмин“. Хвала
вам на простору за моју песму у ње-
му.

Још сам под дирним утисцима са не-
давне посете вашем граду и деци у ње-
му. То је мишљење и мојих другова,
Вање Рорића и Ш. Ђишића. Доћи ћемо
вам поново.

У очекивању новог „Јасмина“, срдач-
но вас поздрављам!

Русомир Д. Арсић



НА РАСКРШЋУ

ПРОФЕСОР КЊИЖЕВНОСТИ

Школа и живот. Ми — у средини. Испред нас — два пута. Којим кренути? Да ли стати, не кренути? Не, испали бисмо кукавице. Живот је сурова истина. Бацио би нас у понор. А циљ, вечни и крајњи циљ човека је да он овлада својом судбином. Јер живот је једна мешавина јаве и сна, успона и падова, туге и среће...

Шта ћеш бити кад порастеш?" — уцењивали су ме тим питањем, да би ми дали лизалицу. Као и све девојчице, у почетку сам желела да будем медицинска сестра, па учитељица, затим дактилографкиња — у нашој децјој машини — такозвана „тета која куца на машини“, али све је то одлазило унеповрат. Остала је ипак ова садашња жеља —

сањам да postanем професор књижевности. У ствари, ја не бих желела да радим са децом јер не волим да дајем слабе оцене. Па ипак, вуче ме нешто друго, нешто величанствено — књижевност, овај језик, мој, матерњи. Дружење са славним писцима и незаборавним књижевним делима. Дивно је када осећате да сте неког научили да воли књигу, то врело мудрости и највеће благо света.

Ето, то је мој сан, али до његовог остварења воде трновити путеви. Јер, како рече један песник: „Живот је море, пучина црна“.

Јелена Радовановић, VI
„3. октобар“



Ликовна секција школе „3. октобар“: РУДАРИ У ОКНУ



ЗАБАВНЕ СТРАНЕ

TOP-LISTA

Domaća

1. »Uhvati ritam« — »Parni valjak«
2. »Andrea« — »Regata«
3. »Čuvaj se« — Denis i Denis
4. »Tekila gerila« — Bajaga
5. »Katastrofa« — »Aske«

Strana

1. Suzana — Art company
 2. The reflex — Duran Duran
 3. To much trouble — Limahl
 4. Footloose — Kevin Bacon
 5. People are people — Depeshe mode
- Припремила Редакција

Л А П С У С И

Кад те плунем има да поплавиш.
 Баците се на под, у висини патоса.
 Има добру душу, зову га душманин.
 Па то је више од безброј...
 Две године жваћеш жваку на мом часу.
 А ми, хвала богу, не верујемо у бога.
 Он се дупло више разуме од Ивана, а
 Иван се ништа не разуме.
 Ненаде, опет ми шаљеш анонимно
 писмо.

Ш А Л Е

НЕСПОРАЗУМ

— Хало, да ли је то разредни старешина VIII-3?

— Да!

— Хтео сам да вам јавим да је мој син болестан од грипа, па не може да дође у школу.

— Добро, а ко је крај телефона?

— Мој тата.

МАЈСТОРИ

На једном градилишту разговарају шеф и радник.

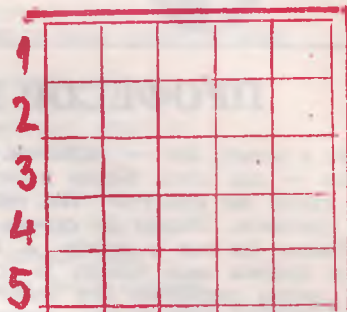
— Ужас, шефе, таман смо је завршили, а кућа се срушила?

— Тако вам и треба! А сто пута сам вам рекао да не уклањате скеле док не излепите тапете.

Припремила:

Данијела Недељковић, VIII
 „Вук Караџић“

КВАДРАТ



Водоравно и усправно: 1. Стваралац, творац, 2. Пут кроз насељено место, 3. Аутономна област Кине у Централној Азији, 4. Суд, мишљење, 5. Земљорадник.

Виолета Трајковић, VII
 „29. новембар“

Састанци чланова редакције, сарадника, читалаца и пријатеља „Јасмина“ одржавају се сваке среде од 12 до 14 часова у просторијама Дома пионира (на спрату).

НИШ
 скла, глас, енигматика,
 водоравно: решење, напетост, замак, исток,
 НИШ

И — А К А Д Е М И Ј А

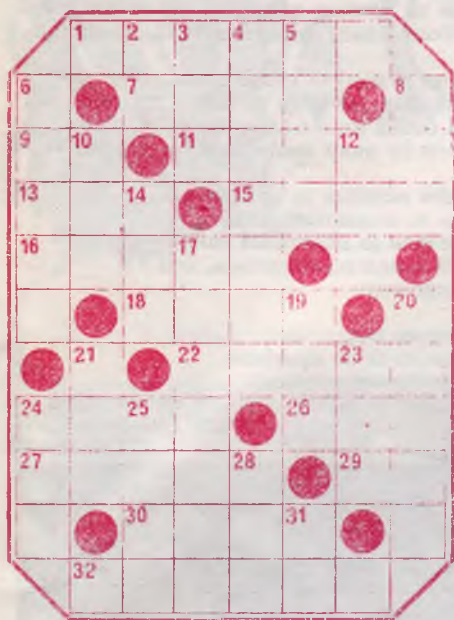
П О З И В

Очекујемо вашу сарадњу, драги ђаци — енигмати. Радове слаш на већ постојеће листе или нове који се уклапају у простор стубаца.

РЕДАКЦИЈА



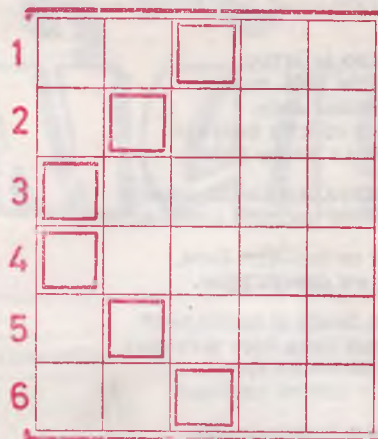
Укривљене речи



ВОДОРАВНО: 1. Држава у Европи, 7. Направа за просејавање брашна и других сипких материја, 9. Ауто-ознака Лознице и околине, 11. Ступањ развика неких животињских организама, личинка, 13. Прва непознаница у математици, 15. Сланутак, леблебија, 16. Име јунака Краљевића, 18. Дизнијев јунак, Патак, 22. Доходак од капитала (мн.), 24. Песник Јакшић, чије име носи основна школа у Кривељу, 26. Лопов, 27. Стипса, 29. Аутоознака Сарајева и околине, 30. Направа за млевење, 32. Песник Радичевић, чије име носи једна основна школа у Бору.

УСПРАВНО: 2. Првак, шампион, 3. Најдужа река у Африци, 4. Революционар Миљковић, чије име носи основна школа у Брестовцу, 5. Спољни омотач дрвета, 6. Скуп временских појава, поднебље, 8. Часовник, 10. Стара мера за тежину, 12. Реформатор нашег језика, чије име носи једна основна школа у Бору, 14. Пољопривредна алатка, 17. Стражарска кула на граници, 19. Припадник огранка Старих Словена, 20. Революционар Радвановић, чије име носи основна школа у Злоту, 21. Енглески физичар, Џејмс Прескот, 23. Део ваге, 24. Ученик, 25. Скраћеница за радарску мрежу у војсци, 28. Место у Далмацији код Задра, 31. Аутоознака за Никшић и околину (ки).

ИСПУЊАЛКА — I

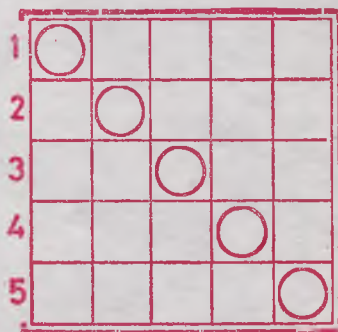


ВОДОРАВНО: 1. Камено уље, сирови петролеј, 2. Управљач летачким апаратом, 3. Утврђен феудални дворац, 4. Једна страна света, 5. Музичка лествица, 6. Савезна држава САД.

Правилним решењем, у посебно означеним пољима, добија се назив науке о законима природних појава.

Биљана Бранковић, VII
„3. октобар“

ИСПУЊАЛКА — II



ВОДОРАВНО: 1. Држава у Азији, 2. Дан у недељи, 3. Град на ушћу Купе у Саву, Хрватска, 4. Украсна баштенска зељаста биљка, 5. Име глумца Срдоца.

Правилним решењем, у посебно означеним пољима, добиће се назив једног годишњег доба.

Виолета Трајковић, VIII
„29. новембар“

Енигматске странице припрема: Крста Иванов, дипл. инж. руд.

Данас наш град блиста у радости и слободи

ОСЛОБОЂЕЊЕ БОРА

Освануло је јутро
3. октобра 1944. године,
Ситна киша лије,
а Девета српска бригада
за слободу битку бије.

Трећи батаљон смело корача
да из Бора протера поробљивача.

Рудари се јуначки боре,
у срцу им освета гори.

Чују се бомбе и митраљежи,
по улици деца боса и гладна.
Немци беже из града,
у Бор је стигла слобода.

Мој град је ослобођен,
битке нема више.
Злотвор је отеран.
сад се слободно дише.

Дијана Симоновић, VII
Шарбановац

ТРЕЋИ ОКТОБАР

Чете, уморне и гладне,
журе да стигну до Бора,
боре се храбро док лију кише хладне,
слободу граду вратише трећег октобра.

Киша је падала целог дана,
звиждали су меци и бомбе прашталс...
Док борба није била окончана,
многи су дали своје животе младе.

Трећи октобар је велики дан,
тада је ослобођен Бор,
остварен је најлепши сан.
— Живели ослободиоци, нек
се опи хор!

А онима што у борбу одоше
и никад се не вратише,
вечна слава и хвала,
њихова је крв у слободу процветала.
Емина Голубовић, VII
Шарбановац



Јасмина Јовановић (VII, „Вук Караџић“): МОЈ ГРАД